

III

(Rättsakter som antagits i enlighet med fördraget om Europeiska unionen)

RÄTTSAKTER SOM ANTAGITS I ENLIGHET MED AVDELNING VI I
FÖRDRAGET OM EUROPEISKA UNIONEN

RÅDETS RAMBESLUT 2008/675/RIF

av den 24 juli 2008

om beaktande av fällande domar avkunnade i Europeiska unionens medlemsstater vid ett nytt
brottmålsförfarande i en medlemsstat

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA RAMBESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 31 och artikel 34.2 b,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

(1) Europeiska unionen har satt som mål att bevara och utveckla ett område med frihet, säkerhet och rättvisa. Detta mål förutsätter att uppgifter om fällande domar som avkunnats i en medlemsstat kan beaktas utanför den medlemsstaten, dels i arbetet med att förebygga nya brott, dels vid ett nytt brottmålsförfarande.

(2) I enlighet med slutsatserna från Europeiska rådets möte i Tammerfors antog rådet den 29 november 2000 ett åtgärdsprogram för genomförande av principen om ömsesidigt erkännande av domar i brottmål ⁽²⁾, i vilket föreskrivs "antagande av ett eller flera instrument med fastställande av principen att en domare i en medlemsstat bör kunna beakta slutliga brottmålsdomar avkunnade i andra medlemsstater när han gör en bedömning av brottslingens förflutna, inbegripet återfall, och för att fastställa vilken typ av straff som skall utmätas och hur det skall avtjänas".

(3) Syftet med detta rambeslut är att fastställa en minimiskyldighet för medlemsstaterna att beakta fällande domar som har avkunnats i en annan medlemsstat. Rambeslutet bör således inte förhindra medlemsstaterna från att, i enlighet med nationell lagstiftning och när de har tillgång till uppgifter, beakta lagakraftvunna beslut av administrativa myndigheter vilkas beslut kan överklagas i en brottmålsdomstol, varigenom en person konstateras skyldig till ett brott eller en gärning som enligt nationell lagstiftning är straffbar genom att den utgör en överträdelse av rättsregler.

(4) Några medlemsstater tillmäter rättsliga verkningar åt andra medlemsstaters brottmålsdomar, medan andra enbart beaktar inhemska domar.

(5) Principen att en fällande dom som avkunnats i en annan medlemsstat även i de övriga medlemsstaterna får en verkan som är likvärdig med den som följer av en inhemska dom i enlighet med nationell lagstiftning bör bekräftas, vare sig den enbart betraktas som en omständighet bland andra eller får rättsliga verkningar enligt inhemska rätt, processrätt eller materiell rätt. Detta rambeslut syftar emellertid inte till att harmonisera de verkningar som olika medlemsstaters lagstiftning tillmäter tidigare fällande domar, och skyldigheten att beakta tidigare fällande domar som har avkunnats i andra medlemsstater finns endast i den mån tidigare inhemska fällande domar beaktas enligt nationell lagstiftning.

(6) I motsats till andra instrument, är inte syftet med detta rambeslut att rättsliga beslut som fattats i en medlemsstat ska verkställas i en annan medlemsstat, utan syftet är snarare att göra det möjligt att tillmäta tidigare fällande domar som har avkunnats i en medlemsstat verkningar vid ett nytt brottmålsförfarande i en annan medlemsstat i den mån som sådana verkningar tillmäts tidigare nationella fällande domar enligt lagstiftningen i den andra medlemsstaten.

⁽¹⁾ Yttrandet avgivet den 27 september 2006 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EGT C 12, 15.1.2001, s. 10.

- Detta rambeslut innehåller därför ingen skyldighet att beakta sådana tidigare fällande domar exempelvis i fall där de uppgifter som erhållits enligt tillämpliga instrument inte är tillräckliga, eller där en inhemsk fällande dom inte skulle ha varit möjlig för den handling för vilken den tidigare fällande domen hade fastställts eller där den tidigare fastställda påföljden inte förekommer i den nationella lagstiftningen.
- (7) En fällande dom som avkunnats i en annan medlemsstat bör få en likvärdig verkan som en dom som avkunnats enligt nationell lagstiftning, såväl i skedet före brottmålsförfarandet som vid detta och i samband med verkställigheten av domen.
- (8) Om det vid ett brottmålsförfarande i en medlemsstat framkommer uppgifter om en tidigare fällande dom som avkunnats av en annan medlemsstat, bör det så långt som möjligt undvikas att den berörda personen behandlas mindre gynnsamt än om den tidigare fällande domen hade varit en inhemsk fällande dom.
- (9) Artikel 3.5 bör bland annat tolkas i överensstämmelse med skäl 8, på ett sådant sätt att om en nationell domstol under ett nytt brottmålsförfarande, när den beaktar en tidigare fällande dom som meddelats i en annan medlemsstat, är av den åsikten att ett utdömande av en viss straffnivå inom den nationella lagstiftningens gränser skulle leda till ett orimligt hårt straff för gärningsmannen, med tanke på omständigheterna och om syftet med bestraffningen kan uppnås med ett lägre straff, kan den nationella domstolen sänka straffnivån i enlighet därmed, om detta skulle ha varit möjligt i rent inhemska fall.
- (10) Detta rambeslut ska ersätta bestämmelserna i artikel 56 i den europeiska konventionen av den 28 maj 1970 om brottmålsdoms internationella rättsverkningar beträffande möjligheten att beakta tidigare brottmålsdomar mellan de medlemsstater som är parter i den konventionen.
- (11) Detta rambeslut står i överensstämmelse med subsidiaritetsprincipen i artikel 2 i fördraget om Europeiska unionen och artikel 5 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, eftersom dess syfte är att närma medlemsstaternas lagar och övriga författningar till varandra, något som inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna själva utan kräver en samordnad åtgärd på unionsnivå. I enlighet med proportionalitetsprincipen i artikel 5 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, går detta rambeslut inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (12) Detta rambeslut står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns i artikel 6 i fördraget om Europeiska unionen och som återspeglas i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- (13) I detta rambeslut respekteras den mångfald av inhemska lösningar och förfaranden som krävs för att beakta en tidigare fällande dom som avkunnats i en annan medlemsstat. Uteslutandet av möjligheten att ta upp en tidigare fällande dom till omprövning bör inte hindra en medlemsstat från att vid behov utfärda ett beslut för att tillerkänna en sådan tidigare fällande dom likvärdig rättslig verkan. Med tanke på den tid och de formaliteter som krävs för att utfärda ett sådant beslut bör det emellertid inte vara omöjligt att tillerkänna en tidigare dom som avkunnats i en annan medlemsstat likvärdig verkan.
- (14) Inkräktande på en dom eller dess verkställighet omfattar bland annat situationer där den påföljd som utdömts i en tidigare fällande dom enligt den andra medlemsstatens nationella lagstiftning ska uppgå eller ingå i en annan påföljd som då faktiskt ska verkställas i den mån som den första domen inte redan har verkställts eller dess verkställighet inte har överförts till den andra medlemsstaten.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

1. Syftet med detta rambeslut är att fastställa villkoren för när en tidigare fällande brottmålsdom som avkunnats i andra medlemsstater mot en person, men på andra grunder, ska beaktas vid ett brottmålsförfarande i en medlemsstat mot samma person.

2. Rambeslutet innebär ingen ändring av skyldigheten att iakttä de grundläggande rättigheterna och grundläggande rättsprinciperna enligt artikel 6 i fördraget.

Artikel 2

Definitioner

I detta rambeslut avses med *fällande dom* alla lagakraftvunna beslut av domstolar som handlägger brottmål varigenom en person konstateras skyldig till ett brott.

Artikel 3

Hur en fällande dom som avkunnats i en annan medlemsstat ska beaktas vid ett nytt brottmålsförfarande

1. Varje medlemsstat ska säkerställa att man vid ett brottmål mot en person beaktar tidigare fällande domar som avkunnats mot samma person på andra grunder i andra medlemsstater, om vilka uppgifter har erhållits enligt tillämpliga instrument om ömsesidig rättslig hjälp eller om utbyte av information som hämtats från kriminalregister, i den utsträckning som tidigare inhemska fällande domar beaktas och att likvärdig rättslig verkan tillerkänns dem som för tidigare inhemska fällande domar, i enlighet med nationell lagstiftning.

2. Punkt 1 ska tillämpas på skedet före brottmålsförfarandet, under detta och i samband med verkställigheten av domen och avser särskilt tillämpliga processregler, till exempel tillfälligt frihetsberövande, kvalifikationen av gärningen, påföljdens natur och stränghet samt det sätt på vilket beslutet verkställts.

3. Beaktandet av tidigare fällande domar som avkunnats i andra medlemsstater enligt punkt 1 får inte innebära att den medlemsstat som genomför det nya förfarandet inkräktar på tidigare fällande domar eller beslut om deras verkställighet, återkallar dem eller tar upp dem till omprövning.

4. I enlighet med punkt 3 ska punkt 1 inte tillämpas om den tidigare fällande domen är en inhemsk fällande dom som avkunnats av den medlemsstat som genomför det nya förfarandet och om beaktandet av den tidigare fällande domen enligt den nationella lagstiftningen i den medlemsstaten skulle innebära att man inkräktar på tidigare fällande domar eller beslut om deras verkställighet, återkallar dem eller tar upp dem till omprövning.

5. Om det brott för vilket det nya förfarandet genomförs har begåtts innan en tidigare fällande dom har avkunnats eller till fullo verkställts ska punkterna 1 och 2 inte leda till ett krav på medlemsstaterna att tillämpa sådana nationella regler för fastställande av domar om tillämpningen av dessa regler på utländska fällande domar skulle begränsa domaren vid fastställandet av domen i det nya förfarandet.

Medlemsstaterna ska dock se till att de nationella domstolarna i sådana fall på annat sätt kan beakta tidigare fällande domar som har utdömts av andra medlemsstater.

Artikel 4

Förhållande till andra rättsinstrument

Detta rambeslut ska ersätta bestämmelserna i artikel 56 i den europeiska konventionen av den 28 maj 1970 om brottmålsdoms internationella rättsverkningar mellan de medlemsstater som är parter i konventionen, utan att det påverkar tillämpningen av den artikeln i förhållandet mellan medlemsstaterna och tredjeländer.

Artikel 5

Genomförande

1. Medlemsstaterna ska senast den 15 augusti 2010 vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa bestämmelserna i detta rambeslut.

2. Medlemsstaterna ska till rådets generalsekretariat och till kommissionen överlämna texten till de bestämmelser genom vilka skyldigheterna enligt detta rambeslut införlivas med deras nationella lagstiftning.

3. På grundval av denna information ska kommissionen senast den 15 augusti 2011 förelägga Europaparlamentet och rådet en rapport om tillämpningen av detta rambeslut, om så krävs åtföljd av förslag till lagstiftning.

Artikel 6

Ikraftträdande

Detta rambeslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 24 juli 2008.

På rådets vägnar

B. HORTEFEUX

Ordförande